

غارتهایی که مسبب آن عشایر بودند

۱۵ دی ۱۴۰۱ ساعت ۱۹:۳۵

روستاهایی که از آن‌ها می‌گذشتیم از ترس غارت سواران عشایری کلا تخلیه شده بود؛ حشم را به کوه رانده و غله را پنهان کرده بودند.

در دوره قاجار، امنیت شهرها و روستاها به اشکال مختلفی تهدید می‌شد. خطر راهزنان که از افراد و گروه‌های مختلف بودند، یکی از مهمترین تهدیدات بود. این موضوع در مورد شهرهای مرزی بسیار بیشتر بود. گاه، راهزنان افرادی خارج از مرزها بودند. «روستاهایی که از آن‌ها می‌گذشتیم از ترس غارت سواران عشایری کلا تخلیه شده بود؛ حشم را به کوه رانده و غله را پنهان کرده بودند. پس ناگزیر می‌بایست به آنچه در خورجین‌های خود داشتیم اکتفا کنیم و شب را بر روی زمین لخت کلبه‌های مخروبه به روز آوریم. به محض اینکه چراغ روشن کردند سکنه گریخته روستاها از بلندی‌های کوه بنای شلیک به داخل کلبه‌ها را گذاشتند. علاوه بر این، برف علی‌الدوام می‌بارید و اسب‌ها با تلاش و مرارت بسیار در این راه‌های خطرناک پر پرتگاه، کورمال کورمال برای خود راهی به پیش می‌گشودند. در شهر کوچک قصر شیرین که بلافاصله قبل از سر حد قرار داشت این عقب‌نشینی متوقف شد. در اینجا بود که نظام السلطنه دولت‌ش و آقای فاسل سفارتش و سرهنگ بوپ ستادش را برپا کردند. گردان‌های عثمانی را در گردنه‌ای که کمی پیش از آن قرار داشت مستقر کردند و با حفر سنگرهایی به تحکیم مواضع خود پرداختند. از خبرهایی که با بی‌سیم دریافت کرده بودند می‌دانستند که بک لشکر تمام از قوای روس در طرف مقابل استقرار یافته و هدف تاکتیکی آن نیز واقعا این است که به جلگه بین النهرین بتازد و انگلیسی‌ها را آزاد سازد.»

منبع: ویبرت بلوشر، سفرنامه بلوشر، ترجمه کیکاووس جهانداری، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۶۹، ص ۴۸

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49037/غارتهایی-که-مسبب-عشایر-بودند>